Від «Великого будівництва» до ветеранських мільярдів: як команда Юрія Голика та Валентина Резніченка зайшла на програму Мінветеранів через свій БФ

Читать на русском | Read in English | Додати як бажане джерело в Google

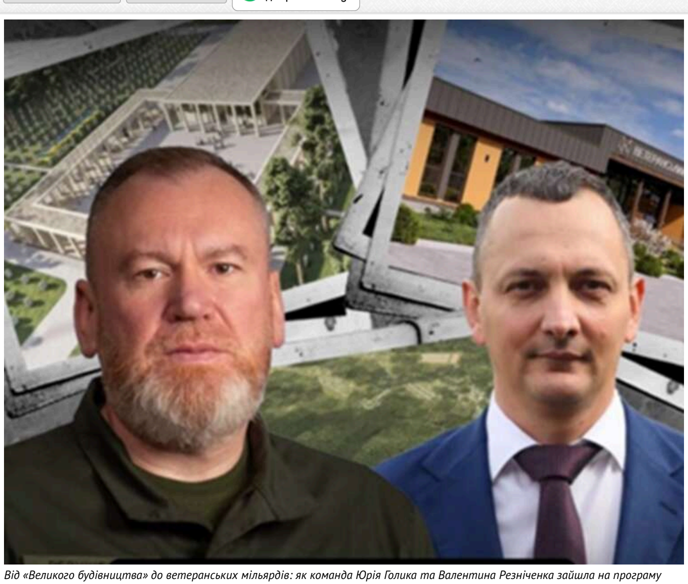

Від «Великого будівництва» до ветеранських мільярдів: як команда Юрія Голика та Валентина Резніченка зайшла на програму Мінветеранів через свій БФ

Уряд витратить мільярди на уніфіковані ветеранські простори. Здавалось би, до чого тут Юрій Голик і Валентин Резніченко?

Про це пише NGL.media.

«Подзвонили якісь люди з міністерства і запропонували», – так керівник благодійного фонду «Пісні, народжені в АТО» пояснює, як організація, що займається фестивалями, раптом розробила проєкт типової будівлі ветеранського простору. Цей проєкт ліг в основу багатомільярдної урядової програми, яка передбачає будівництво понад 160 таких просторів по усій країні.

Ймовірно, це можна пояснити широкими зв'язками благодійного фонду «Пісні, народжені в АТО», що ведуть до неформального куратора «Великого будівництва» Юрія Голика і людей з оточення ексголови Дніпропетровської ОДА Валентина Резніченка.

Симбіоз громади і держави

Перші ветеранські простори з'явились в Україні задовго до будь-яких державних програм. Ще з 2014 року місцеві громади відкривали їх власним коштом у підходящих приміщеннях.

Лише у серпні 2024 році держава вирішила взяти питання в свої руки: президент підписав указ про підтримку ветеранів, де окремо йшлося про необхідність урегулювати питання ветеранських просторів. Наступного року Міністерство ветеранів запустило програму будівництва нових просторів за єдиним проєктом.

Мова про одноповерхові будівлі загальною площею близько 1500 м2, що складаються з двох блоків – спортзалу і окремого приміщення з кімнатами для консультацій, психологічної підтримки, конференц-залами і невеличким кафе.

Візуалізація типового ветеранського простору, загалом у межах державної програми планують збудувати понад 160 таких об'єктів (фото Івано-Франківська ОВА)

Держава покриває до 60% вартості будівництва, решту має докласти місцева громада. Гроші підуть лише на нове будівництво і лише за типовим проєктом міністерства, тобто їх не можна використати на ремонт чи облаштування уже працюючих ветеранських просторів.

Ще до офіційного запуску урядової програми перший заступник міністра у справах ветеранів Віктор Байдачний відвідував регіони і домовлявся з місцевими громадами. А вже у липні 2025 року уряд виділив 446 млн грн і будівництво ветеранських просторів стартувало у перших семи громадах – у Кривому Розі, Луцьку, Житомирі, Бучі, Ужгороді, Кременчуці та Івано-Франківську.

Ввести їх в експлуатацію планували у рекордно короткі терміни – до 1 грудня минулого року. Очевидно, що жоден з семи об'єктів у цей термін не вклався. Зрештою, вони й досі так і не відкрились.

Водночас у лютому 2026 року уряд затвердив умови участі в наступному етапі програми будівництва ветеранських просторів – цього разу на 1,1 млрд грн для 15 громад.

Реалізація програми

Документи, які громади подавали на участь в урядовій програмі, свідчать, що міста готувались задовго до її офіційного оголошення. Наприклад, ділянку під будівництво у Луцьку виділили 28 травня 2025 року – за три тижні до того, як уряд ухвалив відповідну постанову.

Експертизу адаптованих проєктів робили дві організації, ТОВ «УК Експертиза» і ТОВ «Нова-Експерт», витрачаючи менше місяця на кожен об'єкт.

Поспішали і на тендерах. У всіх семи громадах до участі в торгах зголосився лише один підрядник, який і отримував замовлення, а умови тендерів фактично унеможливлювали участь інших. Наприклад, у Кривому Розі вимагали підтвердити річний дохід на рівні очікуваної вартості контракту (понад 130 млн грн) – і пройти особистий огляд об'єкта з підписом замовника. В Ужгороді, окрім огляду, додали необов'язкові сертифікати якості.

При цьому компанії, які в результаті отримали підряди, були або щойно створені, або з неспівмірно малим досвідом. Підрядник у Кременчуці мав досвід на 2 млн грн, але отримав підряд на 132 млн грн. Подані на тендер документи свідчать, що всіх 42 співробітників компанії взяли на роботу за кілька місяців до тендеру з окладами 8-9 тис. грн при середній зарплаті будівельника 40 тис. грн. Консорціум, який будує ветеранський простір в Бучі, зареєстрували за кілька місяців до тендеру, в штаті у нього лише шість осіб.

Будівництво семи ветеранських просторів розпочалось влітку-восени 2025 року. Тоді ж з'ясувалося, що у кошторисах суттєво завищена вартість матеріалі. У Кременчуці – близько 2 млн грн, у Кривому Розі – близько 2,6 млн грн, в Ужгороді – понад 7 млн. Частина позицій у кошторисах сформульована навмисне нечітко, без конкретних характеристик, що унеможливлює порівняння з ринковими цінами.

Початковий задум програми передбачав, що від розподілу грошей до появи готових об'єктів мине менше п'яти місяців. Проте деякі громади пішли ще далі. Наприклад, у Луцьку календарний план, поданий разом із заявкою, передбачав початок будівельних робіт з 1 серпня і завершення до 30 листопада – тобто лише чотири місяці на все будівництво. Але в результаті договір з підрядником підписали лише 15 жовтня, а завершити роботу він мав 20 листопада. Втім, приклад Луцька тьмяніє на тлі Кременчука, де договір на будівництво уклали 10 листопада з дедлайном 20 листопада – десять днів на зведення складної будівлі площею майже 1500 м2.

Такий поспіх можна пояснити тим, що громади хотіли освоїти бюджетні гроші до кінця року, а далі продовжувати будівництво додатковими угодами. Керівник управління капітального будівництва Луцької міськради Василь Ліщук публічно підтвердив, нереальні терміни зумовлені тиском з Києва: «Озвучували, що терміни дуже-дуже такі стислі. Але ми на місці бачимо цю ситуацію по-одному. Керівництво країни в загальному десь, можливо, бачить трошки по-іншому».

Терміни по всіх семи об'єктах переносили кілька разів. Василь Ліщук у розмові з журналістами пояснює, що наразі здача об'єкта у Луцьку затримується через узгодження оздоблення, оскільки навіть кольори мають відповідати єдиному стандарту. «Є затримки з боку самого міністерства, яке координує ці процеси. Кілька днів тому ми отримали місцеву версію, тому зараз починаємо внутрішнє оздоблення», – пояснив він.

За оцінкою Ліщука, новий ветеранський простір у Луцьку відкриється не раніше червня. Проте він досі не знає, хто буде його утримувати. «Ми відповідальні за будівництво. Міністерство зараз вирішує, хто буде далі експлуатувати», – сказав він.

«Пісні, народжені в АТО»

За задумом урядової програми, загалом по всій країні планують збудувати 161 ветеранський простір – усі в єдиному архітектурний стилі. Цей проєкт Міністерство у справах ветеранів затвердило наказом.

Але замовляло його не міністерство.

В реєстрі будівельної діяльності проєктна документація з'явилася 24 квітня минулого року – за 55 днів до появи урядової постанови. Розробку документації замовив благодійний фонд «Пісні, народжені в АТО» у приватного підприємця із Закарпаття Юрія Ерделі.

Далі цей проєкт передали міністерству, яке і отримала всі майнові права. Участь у державній програмі можлива лише за умови будівництва саме за цим проєктом, без жодних альтернатив — громади підтверджували це в заявках. Дозволи на використання проекту підписував перший заступник міністра Віктор Байдачний.

Благодійний фонд «Пісні, народжені в АТО» з Дніпра раніше проводив музичні фестивалі, а у 2022 році переорієнтувався на допомогу військовим, переселенцям та лікарням. Організація не має жодного стосунку до проєктування чи будівництва – принаймні офіційно.

Засновник фонду Володимир Юрченко не зміг пояснити, чому благодійна організація замовляє будівельну документацію для державної програми.

«Подзвонили якісь люди з міністерства і запропонували», – теж не особливо додав ясності у розмові з журналістами керівник фонду Юрій Шуліка. Він підтвердив, що саме його організація замовила проєкт, який передала у міністерство. Але хто саме дзвонив, чому звернулись саме до «Пісень, народжених в АТО», хто всередині фонду вів ці перемовини, як обирали проєктувальника Юрія Ерделі – на кожне з цих питань Юрій Шуліка відповідав однаково: не знає, не може сказати.

Архітектор Юрій Ерделі підтвердив, що до нього звернувся благодійний фонд, хоч і не міг згадати його назву. Ерделі каже, що розробив проєкт за символічну плату в одну гривню, «бо це для ветеранів». З міністерством він не контактував, а свою роботу передав фонду, а той вже далі – міністерству, але без його участі.

«Мене попросили, що розробити проєкт треба в дуже короткі терміни. День і ніч працювали», – пояснює Ерделі. Будувати теж треба було швидко, тому він передбачив у проєкті будівлю зі збірних каркасних конструкцій. Пів року на будівництво такого об'єкта він вважає реальним терміном.

«Якісь люди»

Юрій Шуліка не зміг пояснити, чому саме очолюваний ним фонд опинився в центрі державної будівельної програми. Але зв'язки організації дають підказку.

Благодійний фонд «Пісні, народжені в АТО» заснував Володимир Юрченко – колишній заступник голови Дніпропетровської ОДА Валентина Резніченка. Резніченко очолював область двічі – з 2016 по 2019 рік і з 2020 по 2023 рік. Саме в його другу каденцію розгорнулась програма «Велике будівництво» – масштабний президентський проєкт з ремонту доріг, шкіл і лікарень.

У відкритих джерелах збереглося фото «Команди Резніченка» за 2018 рік. Справа за спиною Резніченка стоїть Юрій Голик

З обласною адміністрацією пов'язана і дружина нинішнього керівника фонду. Наталія Шуліка у 2017 році координувала однойменний фестиваль «Пісні, народжені в АТО» від імені Дніпропетровської ОДА – тоді вона працювала у Центрі допомоги учасникам АТО при адміністрації Резніченка. Також очолювала управління з питань учасників АТО при тій же адміністрації.

На першому плані – голова ОДА Валентин Резніченко. Крайні зліва – Володимир Юрченко і Віктор Байдачний. Перший нині – засновник благодійного фонду, який замовив проєкт будівництва ветеранського простору. Другий – заступник міністра у справах ветеранів. Саме Віктор Байдачний ще до офіційного старту програми їздив домовлятися з громадами. Саме йому міністерка доручила контролювати затвердження проєкту і розподіл субвенції з держбюджету між першими громадами.

Віктор Байдачний – уродженець Дніпра. До призначення у 2022 році на посаду заступника міністра у справах ветеранів він працював в управлінні з питань ветеранської політики Дніпропетровської ОДА за каденції Валентина Резніченка і під керівництвом Наталії Шуліки. Є документ про відрядження працівників цього управління у 2019-2020 роках, де Байдачний значиться провідним інспектором відділу патріотичного виховання. Обоє – і Байдачний, і Шуліка – є засновниками громадської організації «Дніпропетровська обласна спілка воїнів АТО».

На тому ж груповому фото «Команди Резніченка» присутня ще одна людина – Юрій Голик. Він був радником Резніченка, коли той очолював ОДА. Вони давні соратники – разом працювали ще з 2000-х. Резніченко особисто запрошував Голика на кожну свою нову посаду. «Я останні кілька років у нього працював фактично заступником», – розповідав Голик в інтерв'ю 2021 року.

Валентин Резніченко і Юрій Голик у вересні 2018 року під час презентації результатів впровадження інклюзивної освіти, яка відбулася за участю тодішньої першої леді Марини Порошенко (фото Дніпропетровської ОДА)

Юрія Голика часто називають «ідеологом» і «куратором» програми «Велике будівництво». Він не мав офіційної посади, але журналісти неодноразово фіксували його на ключових нарадах в Офісі президента з питань інфраструктури.

Але не лише це пов'язує Голика з людьми навколо програми ветеранських просторів. Фестиваль «Пісні, народжені в АТО» він публічно називав «нашим». Це той фестиваль, який координувала Наталія Шуліка від імені Дніпропетровської ОДА.

Після обшуків у 2023 році, за даними медіа, Юрій Голик виїхав з України через систему «Шлях» як водій-волонтер благодійного фонду «Пісні, народжені в АТО».

Обшуки були пов'язані з розслідуванням НАБУ, відкритого після публікацій УП та «Схем». Тоді журналісти встановили, що компанія «Будінвест Інжиніринг», яка належить близькій подрузі Валентина Резніченка, отримала від Дніпропетровської ОДА понад 1,5 млрд грн – аномально високу суму, порівняно з іншими регіонами.

У 2024 році НАБУ повідомило про підозру Валентину Резніченку та ще чотирьом особам у розкраданні 286 млн грн. У грудні 2025 року слідство завершили, матеріали передали до суду, у сума доведених слідство збитків зросла до 392 млн грн.

Юрій Голик є фігурантом тієї самої справи НАБУ. У травні 2024 року з'ясувалось, що дані слідства «зливали» самому Голику. Тоді САП провела обшуки у співробітника НАБУ за підозрою у розголошенні матеріалів розслідування. Двічі проводили обшуки і у самого Юрія Голика.

Ім'я Юрія Голика з'являється не лише у програмі ветеранських просторів. Національне військове меморіальне кладовище — ще один великий проєкт Міністерства у справах ветеранів. Журналісти Bihus.Info встановили, що на тендер першої черги будівництва на 1,75 млрд грн прийшов лише один учасник – створений наступного дня після оголошення торгів концерн, за яким стоїть Юрій Голик. Головний архітектор меморіалу Сергій Дербін співпрацював з Голиком ще під час «Великого будівництва». Офіційно за будівництво меморіального кладовища від імені міністерства також звітує Віктор Байдачний

Віктор Байдачний відмовився від коментарів до цієї статті.

Юрій Голик підтвердив журналістам свій зв'язок з фондом «Пісні, народжені в АТО». За його словами, він причетний до організації однойменного фестивалю ще з 2016 року, а після повномасштабного вторгнення він неодноразово виїжджав від цього фонду за кордон – возив волонтерську допомогу для ЗСУ. Голик переконує, що живе зараз у Києві. З Віктором Байдачним знайомий, але «вже років сім-вісім» нічого про нього не знає.

Будь-яку причетність до програми будівництва ветеранських просторів Юрій Голик заперечив. «Мав би – такі простори на п'ятий рік повномасштабної війни були б уже давно збудовані по всій країні та були б зразком для наслідування, а не перебували б на стадії проєктування й обговорення. Причому збудовані були б за небюджетні кошти», – заявив він. Появу свого імені поруч із вже другим великим будівельним проєктом Міністерства у справах ветеранів назвав «чиїмись фантазіями та домислами».

Теги: Ліщук Василь | Лищук Василь | Шулика Юрий | Шуліка Юрій | Юрченко Володимир | Юрченко Владимир | БФ Пісні народжені в АТО | Дербин Сергей | Дербін Сергій | ТОВ УК Експертиза | Байдачный Виктор | Мінветеранів | Минветеранов | Дніпропетровська ОДА | Днепропетровская ОГА | ТОВ Плейтендер | Тендери | САП | НАБУ | Резніченко Валентин | Резниченко Валентин | Голик Юрий Юрьевич | Голик Юрій Юрійович | Голик Юрий

Максим Левченко
ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

29 квітня 2026 г., 10:44 | Переглядів: 3845 | Коментарі: 0

Роздрукувати | Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

2013-2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал
Реклама на сайті • Наші партнери
Політика конфіденційності
Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.